

PROTOKÓŁ

Nr 4

z obrad Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Poznaniu

w dniu 5 października 2016 roku

Miejsce obrad	Sala Posiedzeń nr 2 (parter) w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu przy al. Niepodległości 34
Uczestnicy spotkania	Członkowie Rady – przedstawiciele związków pracowników, przedstawiciele związków pracodawców, przedstawiciele strony rządowej i samorządowej
Organizatorzy	Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu
Załączniki	Lista obecności: członków Rady

1. Otwarcie posiedzenia

5 października 2016 roku odbyło się IV posiedzenie Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Poznaniu. Otwarcia dokonał Przewodniczący Marek Woźniak, Marszałek Województwa Wielkopolskiego, który powitał uczestników spotkania – członków Rady.

- Pan Przemysław Rzepecki – NSZZ „Solidarność” – złożył wniosek dotyczący zmiany harmonogramu obrad. Rada zdecydowała o wykreśleniu punktu pt. *„Dyskusja w sprawie społecznego projektu nowelizacji ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji z 7 kwietnia 2006 roku”* i przeniesieniu go do Spraw bieżących.
- Pan Jarosław Wilner – NSZZ „Solidarność” – w kontekście powyższej uwagi poinformował o rozmowie z konsultantką ds. rad pracowników Panią Elżbietą Wdowczyk, która na pytanie o ewentualne problemy i konflikty w województwie wielkopolskim odpowiedziała, że takich informacji nie ma. Jedyne sygnały, to kwestia przeprowadzenia analiz, a konkretnie na czyj koszt rady pracowników miałyby to zrobić. Według niego projekt nowelizacji wspomnianej ustawy wprowadza fundamentalne zmiany, w związku z czym, dyskusowanie o nim wymaga gruntownego przygotowania. Poinformował również, że w październiku w Centrum Dialogu Społecznego w Warszawie odbędą się spotkania w temacie rad pracowników, i to jest odpowiednie miejsce do konsultowania tego projektu.

2. Informacja o proponowanych zmianach do ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

- Pan **Marek Woźniak** – omówił treść korespondencji dotyczącej próby nowelizacji ustawy o Radzie Dialogu Społecznego, zgodnie z którą działalność Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego z powrotem stałaby się zadaniem własnym wojewodów. Przypomniał, że wystosował w tej sprawie list do Minister Rodziny Pracy i Polityki Społecznej, w którym krytycznie odniósł się do proponowanej zmiany. Przypomniał w nim, iż działanie Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego, w świetle obowiązujących przepisów, poprzedzone zostało głęboko zaawansowanymi konsultacjami z zainteresowanymi stronami – głównie partnerami społecznymi tj. stroną pracodawców i stroną pracowników przy udziale strony rządowej i samorządowej. Organizacja dialogu na poziomie regionów przez marszałków województw przyczynić się miała do usprawnienia, niekiedy nawet wznowienia

dialogu społecznego. Umiejscowienie organizacji dialogu w samorządach województw jest zatem merytorycznie w pełni uzasadnione. Podkreślił też, że istotnym elementem prawidłowej realizacji zadania, a w konsekwencji prowadzenia dialogu na poziomie regionalnym jest właściwe jego oszacowanie i finansowanie, zatem przeniesienie tych kompetencji na urząd wojewody niczego w tym zakresie nie poprawi. W kontekście powyższego zastosowany w obowiązującej ustawie zapis art. 87 dotyczący 24 miesięcznego terminu dokonania oceny funkcjonowania instytucji dialogu winien zostać dotrzymany. Pan Przewodniczący poinformował Radę, że podobne pisma wystosowali również inni przewodniczący WRDS-ów. W konsekwencji tych działań Rada Dialogu Społecznego zawiesiła kwestię zmiany ustawy do czasu weryfikacji.

- Pan **Antoni Odzimek** – Związek Rzemiosła Polskiego – potwierdził, iż temat ten był omawiany na Radzie Dialogu Społecznego oraz na jej Prezydium i konkluzja z całej dyskusji jest jedna: zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu Społecznego, w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Rada Dialogu Społecznego dokona oceny funkcjonowania przepisów ustawy oraz przedstawi Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej rekomendacje zmian w zakresie zwiększenia samodzielności organizacyjnej Rady.
- Pan **Stanisław Marczak** – Związek Rzemiosła Polskiego – poparł powyższe wypowiedzi i dodał, że dokonywanie jakichkolwiek zmian w ustawie po roku funkcjonowania Rad jest przedwczesne i niepotrzebne.

3. Powołanie zespołu do spraw Ochrony Zdrowia

- Pan **Marek Woźniak** poinformował zebranych, że 12 lipca br. Prezydium wypracowało skład osobowy Zespołu tak, by wszystkie strony Rady były reprezentowane zgodnie z regulaminem przez 2 osoby. Poprosił też zebranych o uwagi do projektu uchwały.
- Pan **Zdzisław Leśniewicz** – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych – zgłosił uwagę, że skład Zespołu ds. ochrony zdrowia ustalony został na prezydium bez obecności Pana Bolesława Stanikowskiego (OPZZ). W konsekwencji przedstawiciel Porozumienia nie został uwzględniony.

- Pan **Marek Woźniak** wyjaśnił, że każda ze stron, zgodnie z regulaminem reprezentowana jest przez dwie osoby. Jeśli skład Zespołu miał być inny, to ustalenie takie w odpowiednim czasie winno wypłynąć ze strony związkowej.
- Pan **Krzysztof Małecki** – Forum Związków Zawodowych – powiedział, że każdy z partnerów społecznych powinien mieć reprezentanta w każdym powoływanym przez Radę zespole, gdyż taka jest idea dialogu.
- Pan Przewodniczący **Marek Woźniak** zaproponował następujące rozwiązania: dokonanie zmiany Regulaminu tak, by na kolejnym posiedzeniu Rady powołać Zespół w rozszerzonym składzie lub powołać Zespół w obecnym składzie, jednocześnie dokonując zmiany regulaminu i uzupełniając skład Zespołu kolejną uchwałą.
- Pan **Krzysztof Małecki** wyraził poparcie dla drugiej propozycji z uwagi na pilną potrzebę działania tego Zespołu.
- Pan **Zdzisław Leśniewicz** przypomniał, że kandydatura przedstawiciela OPZZ do Zespołu zgłoszona była już w czerwcu.
- Pan **Marek Woźniak** wyjaśnił, że kandydatur było więcej niż miejsc, w związku z tym, zgodnie z regulaminem Prezydium musiało dokonać wyboru. Jednocześnie zaproponował by rozszerzyć porządek obrad o punkt pt. *Zmiana Regulaminu WRDS*.

W wyniku dyskusji ustalono, że w pierwszej kolejności Rada podejmie uchwałę o powołaniu Zespołu ds. ochrony zdrowia w pierwotnie zaproponowanym składzie, co uczyniono przy jednym głosie wstrzymującym. Następnie dodano do porządku obrad punkt 5. pt. *Zmiana Regulaminu WRDS*.

4. Dyskusja na temat opłat za korzystanie z autostrady A2

- Pan **Marszałek** poprosił o zreferowanie tematu wnioskodawcę Pana Adama Trybusza przedstawiciela Business Centre Club.
- Pan **Adam Trybusz** – powiedział, że lokalne biznesy poszczególnych regionów Polski objętych swym zasięgiem płatnymi autostradami są różnie traktowane. Prawie trzykrotna różnica w cenie w stosunku do niektórych regionów jest niczym nieuzasadniona z punktu widzenia traktowania obywateli przez państwo. Wiadomo, że są różne koszty budowy autostrad i różne formy organizacyjne, lecz to nie przedsiębiorcy i nie obywatele tego państwa decydowali o kształcie tych organizacji i o sposobach finansowania. A jeżeli wybory były poza obywatelami, to nie mogą oni być obciążani ich skutkami. Autostrada A2 na terenie Wielkopolski od pierwszych dni istnienia była płatna. Natomiast wiele jest odcinków autostrad, na których do dzisiaj

nie są pobierane opłaty (np. odcinek Łódź-Warszawa). Dysproporcje w kosztach korzystania z autostrad, przełożone na ruch ciężarowy, wykazują ogromne koszty finansowe wielkopolskich przedsiębiorców. Dlatego takie gremium jak Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego powinna zająć w tej sprawie stanowisko, które następnie trafić powinno do rządu.

- Pan **Marszałek** zauważył, że WRDS powinna unikać przekazywania postulatów, zwłaszcza rządowi, raczej powinna rozwiązywać konflikty na poziomie regionalnym, a jeśli dotyczą szerszego obszaru wówczas kierować do Rady Dialogu Społecznego. Problem dotyczy działalności rządu i kompleksowego rozwiązania formy poboru opłat za użytkowanie autostrad. To zaś wiąże się z problemem podpisania nowych umów z koncesjonariuszami oraz wypłaty ewentualnych rekompensat. Pan Przewodniczący zaproponował przygotowanie stanowiska w tej sprawie na następne posiedzenie Rady. W tym celu poprosił wnioskodawcę o zredagowanie tekstu stanowiska Rady, które wcześniej przedłożone zostałyby Prezydium WRDS.
- Pan **Adam Trybusz** podkreślił, że problem który przedstawił jest swego rodzaju konfliktem i WRDS w jego ocenie posiada dostateczne kompetencje do pochylenia się nad nim.
- Pan **Marszałek** zgodził się, że nierówne szanse w prowadzeniu biznesu są sprawą istotną, gdyż wiążą się z problemem nierównych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, a w konsekwencji z problemem konkurencyjności.
- Pan **Wojciech Kruk** – Pracodawcy RP – przypomniał, że od momentu przemian ustrojowych w Polsce uczestniczył przy powstawaniu idei budowy autostrad. A szła ona w tym kierunku, że skoro państwo nie stać na wybudowanie autostrad, to można to zrobić przy pomocy partnerstwa publiczno-prywatnego. Tym sposobem powstała część autostrady A2, czyli od zachodniej granicy do Konina, tj. 280km. Gdyby nie środki i zaangażowanie strony prywatnej tego odcinka by nie było, lub powstałby ale kosztem innego odcinka autostrady lub drogi ekspresowej. Co można w tej sytuacji zrobić? – pytał retorycznie Pan Kruk. Wystąpić do rządu by wykupił odcinek A2, który obecnie wart jest ok 7 mld złotych? Obniżyć opłaty na nim? Czy może podnieść na pozostałych autostradach? Koncesja kończy się za 23 lata i wówczas droga ta stanie się państwowa.
- Pan **Edward Targosz** – Konfederacja „Lewiatan” – nawiązując do wypowiedzi przedmówcy, zauważył iż historycznie proces budowy autostrad był zakrojony na miarę ówczesnych polskich możliwości. Dzisiaj Autostrada Wielkopolska funkcjonuje na rynku jako podmiot gospodarki, w warunkach rynkowych. 97% dóbr w Polsce przewożonych jest transportem kołowym drogowym. Jeżeli będziemy dokonywać

analizy wpływu autostrad na gospodarkę to miejmy na uwadze przede wszystkim transport ciężarowy. „Lewiatan” zorganizował ostatnio spotkanie z Autostradą Wielkopolską w sprawie opłat, podczas którego inwestor wykazał, że argumenty BCC są pewną nadinterpretacją w przypadku samochodów osobowych, ponieważ istnieją alternatywne możliwości przemieszczania się do stolicy, np. transport kolejowy lub lotniczy. Ruch na autostradzie od jej uruchomienia wzrasta sukcesywnie od 7 do 12 % w skali roku. Czyli, jak widać, cena przejazdu nie ogranicza popytu. Ekonomicznie nie można niczego zarzucić. Na całym świecie badania skazują, że obecność autostrady wpływa pozytywnie na rozwój regionu. Podobnie w Wielkopolsce, autostrada A2 przyczyniła się do jego rozwoju, nie zaś do dyskryminacji biznesu. Natomiast jeśli chodzi o ujednoczenie opłat to Konfederacja „Lewiatan” popiera takie rozwiązanie. W opłacie za przejazd Autostradą Wielkopolską jest 23% podatku VAT. Opłaty pobierane przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad są zwolnione z tego podatku umniejszając wpływy do Skarbu Państwa. Z wszystkich analiz wynika, że stawki, które stosowane są przez GDDKiA, czyli właściciela niekoncesyjnych odcinków autostrad pokrywają zaledwie 40% bieżących wydatków ponoszonych na obsługę autostrady. Wyliczono, że koszt remontu odcinka autostrady w perspektywie 30 letniej pokrywa się z kosztem jej wybudowania. Problem zatem dotyczy braku spójnej polityki poboru opłat. Zatem nie można mówić o dyskryminacji, jedynie o potrzebie ujednoczenia cen, które, jak w przypadku Wielkopolski, wynikają z uwarunkowań historycznych i umów które zostały w tamtym czasie zawarte.

- Pan **Bogdan Kaczmarek** – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych – zauważył, że dysproporcje kosztów przejazdów autostradami wynikają ze źródeł finansowania ich budowy. Te wybudowane ze środków unijnych obłożone są karencją, w czasie trwania której zabronione jest zarobkowanie na nich.
- Pan **Zdzisław Leśniewicz** – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych – odniósł się do kwestii początkowych kalkulacji związanych z rodzajem taboru przemieszczającego się tą drogą, a przewidywanymi wpływami za jej użytkowanie. Ceny opłat od momentu powstania A2 wzrastały wielokrotnie. Pytanie czy takie było założenie od początku, czy wynikło to w trakcie. W konsekwencji cierpi na tym nie tylko biznes ale i mieszkańcy, którzy tą autostradą jeżdżą.
- Pan **Grzegorz Ganowicz** – Przedstawiciel Marszałka – uznał rację Pana Wojciecha Kruka co do genezy problemu. Natomiast wniosek winien być inny. To, że 20 lat temu strony umówiły się tak, a nie inaczej, nie znaczy że nie należy zreflektować się dokąd ta sytuacja prowadzi. Przejazd autostradą jest rodzajem usługi o charakterze

publicznym, a jadąc z Poznania do Warszawy nie ma wyboru innej drogi o podobnym standardzie. Ponadto, w całym kraju system opłat powinien być jednolity. W tym wypadku to operator winien być odpowiedzialny za skoordynowanie zasad poboru opłat. W tym duchu postulat reorganizacji systemu opłat za korzystanie z autostrad w całej Polsce wart jest refleksji.

- Pan **Mieczysław Szalbierz** – Forum Związków Zawodowych – dodał, iż w tym kontekście warto poruszyć jeszcze jeden temat. W najbliższym czasie planowany jest remont linii kolejowej na trasie Poznań – Sochaczew. W związku z tym, linia ta zostanie zamknięta, co wpłynie na przeniesienie części podróży na transport kołowy m.in. autostradą A2. Tym bardziej warto zastanowić się nad rozwiązaniem problemu systemu opłat za przejazd tą autostradą.
- Pan **Marszałek** podsumowując dyskusję zauważył, że jedno co łączyło rozmówców to fakt, że jednolity system opłat za korzystanie z autostrad, bez znaczenia który, w Polsce powinien istnieć. Tego rodzaju postulat Rada mogłaby zgłosić. Przewodniczący zwrócił się do wnioskodawcy z prośbą o przekształcenie pisma w rodzaj stanowiska, które po ewentualnej korekcie na posiedzeniu Prezydium, mogłoby trafić pod głosowanie na grudniowym spotkaniu Rady.
- Pan **Adam Trybusz** wyraził zgodę, jednak podkreślił że skupi się przede wszystkim na kwestii opłat, nie zaś na historii powstania poszczególnych odcinków.

5. (Punkt wniesiony podczas obrad) **Zmiana Regulaminu WRDS**

- Pan Marszałek zaproponował podjęcie uchwały o zmianie Regulaminu w paragrafie 12, w punkcie 3, który otrzymałby brzmienie „W skład zespołu wchodzi przedstawiciele wskazani przez każdą ze stron Rady”. Otworzy to możliwość uzupełniania składu zespołów.

Uchwała podjęta została jednogłośnie.

6. Sprawy bieżące

- Pan **Marszałek** nawiązał do niedawnych problemów Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin, którymi zajmowała się Rada. Wniosek z poprzedniego spotkania był taki, że Rada zaproponowała Zarządowi PAK-u i stronie związkowej osobę negocjatora, który podjąłby się ułatwienia dialogu między stronami. Zarząd PAK-u tą

propozycję odrzucił, argumentując iż nie jest to konieczne. Poinformował, że radzi sobie z dialogiem, który ma się dobrze i obecnie nie wymaga użycia takich środków. Związki zawodowe również nie upomniały się o mediatora, stąd wniosek, że być może dialog w firmie faktycznie funkcjonuje. Natomiast generalnie, jeśli chodzi o przyszłość PAK-u to sprawa nie ma się dobrze. W przypadku odkrywki Oczkowice, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie wydał zgody na odrolnienie tego terenu, ponadto zmobilizowały się grupy społeczne kontestujące tworzenie kopalni odkrywkowych w tym regionie. Potwierdza to tylko poprzednie konkluzje Rady, że by rozwiązać problem muszą zostać podjęte decyzje strategiczne dotyczące źródeł pozyskiwania energii, w tym przyszłości kopalni odkrywkowych, czy w ogóle efektywności węgla brunatnego. Jeśli dojdzie do wygaszania kopalni to pojawią się problemy, pierwszy społeczny, czyli duża grupa osób bez zatrudnienia, wyspecjalizowanych w określonej branży, którą trzeba będzie przekwalifikować, a drugi problem to luka w zasilaniu energetycznym, co może dotyczyć też Wielkopolski. Być może pojawi się szansa dla tych osób w związku otwarciem fabryki Volkswagena w Białężycach koło Wrześni.

- Pani **Anna Klitkowska** – Forum Związków Zawodowych – podjęła problem związany z prawem wodnym, a konkretnie ze zbyt dużym wzrostem ceny wody. Poinformowała, iż wprowadzono nowe stawki od poboru wody z ujęć powierzchniowych i podziemnych. Nowa ustawa zakłada wprowadzenie opłaty stałej za pobór wody i odprowadzanie ścieków, co spowoduje podwyżki ceny metra sześciennego wody nawet o kilkaset procent. Ponadto wprowadza się nowe parametry badania ścieków, co spowoduje wzrost kosztów analiz laboratoryjnych. W konsekwencji zapowiadanych podwyżek np. browar Żywiec planuje zakup wody z sąsiednich Czech. Reasumując, nowa ustawa o prawie wodnym jest niekorzystna dla całego społeczeństwa, dla przemysłu i dla firm wodno-kanalizacyjnych. Na koniec Pani Anna Klitkowska złożyła pismo na ręce przewodniczącego WRDS z prośbą o zajęcie w tej sprawie stanowiska.
- Pan **Wojciech Kruk** zauważył, że problem poruszony przez przedmówczynię dotyczy wszystkich. Zrozumiały byłby wzrost stawek dwu-, trzykrotny, lecz nie, jak proponuje ustawa w jednym z przypadków, jak wyliczył, o 8 tysięcy procent. Nawiązując do sytuacji browaru Żywiec, przytoczył problem rejestrowania luksusowych aut poza granicami Polski – w Czechach lub w Estonii. Dotyczy to tylko kilkuset osób, ale jeśli przemnożyć 200 tys. zł, bo taka jest różnica w cenach, razy kilkuset nabywców, to

kwota staje się niebagatelna. Nadmieniał, iż wzrost cen wody dodatkowo może wpłynąć na wzrost inflacji w przyszłym roku.

- Pani **Anna Klitkowska** dodała, że problem dotyczy też przemysłu górniczego, który w znacznej mierze korzysta z zasobów wody.
- Pan **Marszałek** poinformował, że zmiana ustawy podyktowana jest wymogami unijnymi. W Polsce kwestia gospodarki wodnej nie była uregulowana legislacyjnie w taki sposób, jak wygląda europejski standard. Nie chodzi o kwestię cen, ale o uregulowanie dostępu do zasobów wody. Niektóre podmioty do tej pory korzystały z wody za darmo, pobierając ją np. z cieków wodnych. Kluczowym tematem pozostaje jednak cena tej wody, stąd każdy głos w dyskusji jest istotny. Warto mieć świadomość, że zmiana tej ustawy jednocześnie odblokuje unijne środki m.in. na regulację rzek, budowę zbiorników wodnych. Zatem, dyskusja nad tym problemem jest już bardzo zaawansowana i szczegółowa, niemniej jako gremium Rada może dodać w tej sprawie swój głos.
- Pani **Anna Grzymisławska** – Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego – zreferowała przeniesiony do Spraw bieżących punkt pt. *„Dyskusja w sprawie społecznego projektu nowelizacji ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji z 7 kwietnia 2006 roku”*. To propozycja Instytutu Spraw Obywatelskich, czyli organizacji pozarządowej, która rozpoczęła takie prace w celu wzmożenia ich głosu i reprezentatywności rad pracowniczych przedsiębiorstw. Jednakże propozycja Instytutu wydaje się zbyt szczegółowa by Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego mogła być stroną w tej dyskusji.
- Pan **Zdzisław Leśniewicz** poinformował, że jest przewodniczącym takiej rady w firmie DHL, oraz że współpracuje od lat z Instytutem Spraw Obywatelskich i tą współpracę ocenia dobrze. zaproponował ewentualne stanowisko WRDS wyrażające opinię, czy zmiany zaproponowane przez Instytut są właściwe. Ważne, żeby rady pracownicze dobrze funkcjonowały, bo jest to korzystne zarówno dla pracodawców, jak i załogi.
- Pan **Maciej Musiał** – doradca Wojewody Wielkopolskiego – zaproponował, że może warto od razu powołać zespół dwóch stron czyli pracodawców i związków zawodowych, który wypracowałby opinię, którą WRDS mogłaby później przyjąć.
- Pan **Zdzisław Leśniewicz** zasugerował, by na tym etapie jeszcze nie powoływać zespołu, a potraktować propozycję Instytutu jako informację dla Rady o propozycjach zmian.

- Pan **Marszałek** poprosił by strona związkowa i strona pracodawców zastanowiły się czy są skłonne podjąć wspólnie działania dotyczące tego projektu, jeśli tak, wówczas można by na grudniowym posiedzeniu Rady powołać zespół roboczy w tej sprawie.
- Ponieważ w grudniu Rada będzie musiała zdecydować o kolejności przewodniczenia, **Pan Przewodniczący** poprosił strony o ewentualne uwagi w tej kwestii, by móc szczególnie omówić na posiedzeniu Prezydium. Zaproponował by przewodniczenie przejęła strona związkowa, lub strona pracodawców, a następnie strona rządowa. Ale, jak podkreślił, jest to tylko jeden z wariantów.
- Pan **Bolesław Stanikowski** – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych – zaproponował, by w obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej przewodnictwo przejęła strona pracodawców.
- Pani **Anna Grzymisławska** poinformowała zebranych, iż do Przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Poznaniu wpłynęło zaproszenie do udziału w debacie pt. „*Polski Dialog Społeczny – zmiana – praktyka – prognoza*”, zorganizowanej w rocznicę powołania Rady Dialogu Społecznego w Warszawie. W związku z powyższym, jeśli któryś z członków Rady chciałby wziąć udział, osoba ta zostanie przez Przewodniczącego delegowana.

7. Zakończenie

Pan Przewodniczący Marek Woźniak podziękował zebranych za udział w spotkaniu i zaprosił na kolejne, ostatnie w tej kadencji posiedzenie Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Poznaniu, które zaplanowane jest w grudniu br.

Oprac. Biuro Obsługi WRDS w Poznaniu

Protokolant: Przemysław Belka

Marek Woźniak

Przewodniczący

Wielkopolskiej Rady Dialogu Społecznego
w Poznaniu